

Стар Редакције и Админ.:
Космајска ул. бр. 22.

Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

Неплаћена се писма не при-
мају. — Рукописи се не
не враћају.

Писма, рукописе, новац и
све остало што се односи
на лист, слати власницима
листа.

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА. 1092

Издази сваки дан у 6 ч. пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Адреса за телеграме:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД

Претплата за Србију
на пошти:
на годину Дин. 12.-
шест месеци 5.-
три месеца 3.-
један месец 1.-

Претплата за иностранство
на пошти:
на годину дин. 30.-
шест месеци 15.-
три месеца 7.50

Румунија и Аустрија

1 Примерак

Преговори о Трансилванији

БУКУРЕШТ, 27. фебр.

Овамо се већ неколико дана бави г. Митреску, угледни румунски првак из Трансилваније. Говори се, да је он овамо допутовао да у име бечке владе поведе преговоре са Букурештом о концесијама, које би Аустрија имала да учини Румунији, ради њеног и даљег неутралног држања.

Успео сам да сазнам, да Аустрија преко г. Митреска пристаје да Румунима у Трансилванији да пуну аутономију. Међутим, по какве територијалне уступке Аустрија никако не пристаје!

— ЈОИ —

Харден говори

Максимилијан Харден, директор часописа „Цукунфт“, чувена и најистакнутији пангерманистички журналиста, који је у своје време, имао куражи да и кајзер Вилхелма стави на оптууженичку клупу, у афери графа Ајленбурга, дао се интервјуисати од америчког новинара Андре Жилеја.

Разговор се врво водио око тога: да ли Харден верује, да су Немци у Лувену прередили масакр као и да је Белгија и она француска територија опљачкана куда су пролазиле немачки војници.

Стављајући се на страну држава које се гнушају лувенског масакра и пљачке Белгије и Француске, Харден изјављује:

— Ми Немци, предузели смо овај рат познивајући сву грозоту рата, опасност и ризик, ми смо ипак то морали учинити. И имали смо снаге да то учинимо. Али, желимо је, и срце ме боли, кад морам да изјавим да има људи који акцептују све ове грозоте рата па чак и на врху државне крме у нас, има људи који мисле да ће се оваквим грозотама допринети општој ствари!

— Мислите ли да ће рат још дуго трајати? питао га је амерички публициста.

— Његово трајње не да се још предвидети и ја признајем — а то се може и констатовати — да ниједна од ратујућих страна није још попустила.

— А зашто се води тај рат?

— Рат се не води због неког сентименталног мотива и без интереса. Требао нам је нових земаља: да се раширимо. Француска, Енглеска и Русија имају доста и великих продуктивних простора. Са тим државама Немачка се могла сложити да ове нису имале рђавих политичара.

Никада рат није донео више среће чак и побеђенима и није био праведнији него овај. Ми смо га предузели као неку велику индустрију!

— Мислите ли ви да ће Белгија Немцима припасти?

— Па наравно. Наш једини циљ је: да дигнемо немачку заставу на Ла Маншу који затвара и отвара пут океану!

— Шта ћете ви тражити од побеђених?

— Ја не знам. Али, зар се нисмо компромитовали терором и масакром које је наша војска починила?

— Да ли ћете ви задржати Белгију и присајединити је Немачкој империји?

— Да. Ми ћемо јој додати једну узаву траку испод Калеа. Французи имају више пристаништа која не заслужују!

Једино Харден има смелости да јавно исказе шта же-

ле Немци. Сем тога, он је и једини човек — Немац који признаје да је Немачка чинила зверства у овом рату и најзад он је једини који се гнуша немачких зверстава и терора.

Што се нас тиче: ми овом Харденовом признању немамо шта ти да додамо ни да одзвемо. Добро је да се и то зна.

Ратна позорница

— Колико је војника избачено из строја —

О људским жртвама у овом рату, Швајцарски Црвени Крст доноси ову статистику преглед.

Русија: рањено им оболело 1.100.000; онеспособљених за даљу борбу 421 500; заробљених 460.000; умрло 443.000 Укупно 2,423 500.

Енглеска: рањено или оболело 185.000; неспособно 45.500; заробљено 82 500; умрло 116.500. Укупно 433.500

Француска: рањено или оболело 717 000; неспособно 439.000 заробљено 494 500; умрло 464.000. Ук. 1.215.500.

Белгија: рањено или оболело 62.500; несп. 27.505; заробљено 49 500, умрло 72.500. Укупно 212 000.

Немачка: рањено или оболело 1 000.018; неспособно 983.000; заробљено 338 000; умрло 441.000. Ук. 2.180 000.

Аустроугарска: рањено или оболело 618.000; онеспособ-

љено 96.500; зароб. 138.000; умрло 341 000. Ук. 1.570 500. Свега избачено из строја 8 милијуна људи.

Роквелерова мисија

— Одлазак чланова мисије —

НИШ, 28. фебр.

Г. г. Бинкел, Хенри Цемс и Хол, чланови роквелерове мисије пошто су у Србији провели десетак дана рада и зучавања наших грађана одпутовали су у Букурешт одакле су упутили нашој влади захвалност на лепом пријему у Србији. Једновремено они су се захвалили писмом г. Славку Грујићу начелнику Министарства Иностраних Дела за учинене услуге, дата обавештења и предусретљивост на коју су наишли у Србији. У исто време они су упутили 25 000 динара г. Д-р Берну шефу лекара мисије Леди Пецет у Скопљу. То је најпрешњија помоћ преходна за сузбијање зараза. Одбор који руководи фондом по пријему извештаја комисије донеће одлуку о величини помоћи која ће се указати нашим ратним невољницима.

За нас

— Нова енглеска мисија —

НИШ, 28. феб.

Леди Вимборн мајка Лорда Вимборна вице-краља Ирске

опремила је о свом трошку санитарну мисију за Србију са потребним бројем лекара и болничара за 100 кревета. „Фонд за помоћ пострадалим Србима у рату“ са своје стране настао је те је та мисија повећана. Тако она сад има укупно 46 чланова од којих је 26 болничарки. Шеф мисије је Д-р Грам дугогодишњи хирург и шеф санитета у Миширу. Са болничаркама дошла је и Г-ца Скот сестра храброг капетана Скота, који је славно пао пре две године као жртва при испитивању јужног пола. Г. Д-р Грам би је у Нишу и Београду. Сад се спримује у Скопљу с лекарима мисије Леди Пецет о начину како и где треба употребити чланове своје мисије у борби против заразе. Нека је хвала племенитој Леди Вимборн, која је уложила много труда и приложила знатне материјалне жртве за припрему ове мисије.

Једна лепа појава

Одбор школе трновачке у срезу тимочком упутио је Господару Министру Просвете апел под Бр 5, 17 фебруара 1915 године који гласи:

„Наставник, ове школе г. Милоје А. Јовановић поред школске дужности вршио је најревносније и самаријанску дужност око оболелих војника, који болују код куће све-

